

1 Κοιμώντα μοῦ φανίστην νὰ βιγλίσω
ἐκείνην ἀποὺ πῆρεν τὴν καρδιάμ μου,
μὲ θάρος νὰ μοῦ στρέψη τὴν ὑγείαν μου
κ' ἐγὼ νὰ ἴλιζω μέσα μου νὰ ζήσω·

5 ἀμμέ, μὲ δίχως περισσὰ ν' ἀργήσω,
ξυπνώντα ποῖκα στρέμμα στὴν κυράν μου·
ἐδίπλασα ξανὰ τὴν καματιάμ μου
καὶ πάλε πεθυμῶ νὰ ζηψυχήσω.

10 Μμάτια μου, ἀφὸν κοιμώντα μοῦ διδεῖτε
τό ἴθελα νὰ θωρούσετε ἀννοιμένα,
τὸν κόσμον πιὸν γι' ἀγάπημ μου μὲδ δῆτε.

Μμάτια μου, ἀφὸν βιγλᾶτε κοιμισμένα
κεῖνον ποὺ θέλω πάντα νὰ θωρῆτε,
μείνετε μέραν νύχταν καμμουμένα.

Θέμις Σιαπκαρά-Πιτσιλίδου επιμ., *Ο πετραρχισμός στην Κύπρο. Ρίμες αγάπης: από χειρόγραφο του 16ου αιώνα με μεταφορά στην κοινή μας γλώσσα*, Τυπογραφείο Γ. Τσιβεριώτη, Αθήνα 1976.